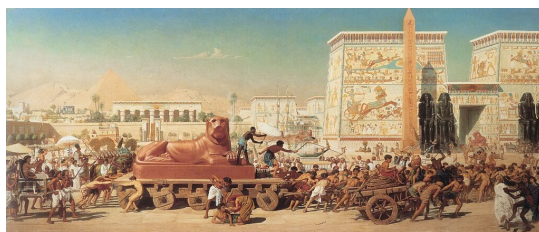

Rovnosť medzi národmi?

Dr. Maximilián Chladný-Hanoš

23. októbra 2023 ✝ Cirkev

Nemusím poznamenať, že Nový zákon pozná veľmi dobre prípadkové (akcidentálne) rozdiely medzi národmi. Vie o národoch, teda vie aj o tom, čo ich rozdeľuje, o ich rozdielnych vlastnostiach, ktorých je konečne Boh sám tvorcom. Ale priznáva Nový zákon niektorému národu skutočnú nadradenosť nad ostatnými národmi? Pripúšťa nejakú vnútornú, bytnostne založenú hierarchiu medzi národmi?

Edward Poynter, Izraeliti v Egypte (1867)

zdroj: wikimedia commons

Azda nič nie je také vzdialené od mysle Syna Božieho, ako niečo také. Boh, ktorý povolal k svetlu toľko rozličných národov, spravuje i dejiny ľudského pokolenia. Raz prichádza na vrchol kultúry a civilizácie jeden národ a všetky ostatné sú ním pokladané za menejcenné, a hneď na to ten prevzdelaný národ padá a na jeho miesto prichádzajú opovrhovaní barbari – a v nasledujúcej etape mizne zas aj táto vlna a prichádza iná, takže len povrchnému pozorovateľovi sa môžu zdať národy usporiadané do nejakej hierarchie, založenej na vnútorných, bytnostných rozdieloch.

Ale Syn Boží nie je povrchný, a tak i národy majú v jeho očiach jednakú cenu. Ani „vyvolený národ“ nebol vyvolený preto, žeby bol naozaj vnútorne hodnotnejší než iné národy, ale pravda je, že bol vyvolený Abrahám, Izák a Jakub pre svoju mravnú výšku, pre svoju poslušnosť voči Bohu, a len ako odmena za ich osobné zásluhy sa im dostalo cti, že sa stali zakladateľmi mesiášskeho národa, nositeľa požehnania božieho pre všetky národy.

V očiach Boha-Sudcu niet rozdielu medzi národmi a medzi civilizáciami. U neho rozhoduje len „nový človek“, výška kresťanskej mravnosti. Neklamte si navzájom vy, čo ste si vyzliekli starého človeka s jeho skutkami..., kde niet pohana a Žida, obriezky a neobriezky, barbara a Skýta, otroka a slobodného: ale všetko a vo všetkom Kristus. (1)

A treba mať pred očami, že medzi Židmi a pohanmi bola priehrada dokonalej rasovej nenávisti! A medzi civilizovanými národmi a barbarmi (Skýtov pokladali za najnevzdelanejších) videli skoro taký rozdiel, ako medzi človekom a zverom. Sú potom v Písme svätom Nového zákona také tvrdenia, také čiastky učenia, že na ich základe priamo alebo nepriamo treba vyžadovať rovnosť medzi všetkými ľuďmi. Rozpovedáme o pôvode u človeka z jediného pôvodného páru, ako nám ho podal Mojžiš (Gen 1 a 2) a jasne potvrdil zoznam národov, ktorých všetkých pôvod sa tam odvodzuje od Adama a potom od Noema (Gen 10), to všetko

nachádza svoje nové potvrdenie vo vnuknutých slovách sv. Pavla, ktorý poučuje aténskych šovinistov, že Boh „a z jedného urobil celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch zeme;“ (2)

A nielen spoločný pôvod spája celé ľudské pokolenie do jednej rodiny bratov a sestier. Naši prarodičia, sotva boli stvorení, zhrešili. Ich hriech však, zvláštnym riadením Božím neobmedzil svoj dosah len na ich vlastné duše a telá, ale pôsobí i na dušu a na telo každého človeka, ktorý kedykoľvek v dejinách príde na svet. Následky dedičného hriechu, hlboký rozvrat v našej prírode v prospech zla sa jasne hlási k slovu u každého človeka, nech patrí ku ktorémukoľvek národu. „... skrze jedného človeka hriech prišiel na tento svet a skrze hriech smrť, a tak na všetkých ľudí prešla smrť, lebo v ňom všetci zhrešili...,“ (3)

„Teším sa totiž so zákonom božím podľa vnútorného človeka: vidím však vo svojich údoch iný zákon, protiviaci sa zákonu mojej mysle a väzniaci ma v zákone hriechu, ktorý je v mojich údoch. Ja nešťastný človek, kto ma vyslobodí z tela tejto smrti?“ (4)

Niet teda na svete nijakého plemena ani nijakého národa, ktoré by boli zachránené od následkov dedičného hriechu. Všetci sme naklonení ku zlu. Ako celé ľudské pokolenie má podiel na nešťastí, tak zas všetkým bez výnimky sa ponúkajú dobrodenia vykúpenia.

„Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy.“ (5)

„Idte do sveta a kážte evanjelium každému stvoreniu. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený; kto neuverí, bude odsúdený.“ (6)

„A on (Ježiš Kristus) je uzmiernenie za naše hriechy: nie však len za naše, ale i za hriechy celého sveta.“ (7)
Všetci sa stávame synmi božími, všetci sme začlenení do tela Kristovho, vo všetkých nás prebýva Najsvätejšia Trojica.

„Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme.“ (8)

„Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ (9)

„A neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nepatríte sebe?“ (10)

Tie isté prostriedky sú položené k rukám všetkých národov zeme: viera a krst ako základ, potom zachovávanie tých istých prikázaní. „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“ (11)

Kresťania, keď budú tak žiť, pretvoria svoje vnútro podľa vzoru Syna Božieho. Utvoria v sebe rozumové i mravnostné zvyky – cnosti. A pre nás tu najdôležitejšia je tichosť a pokora srdca.

„Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ (12)

A tento druhý text je ešte istejší. „a nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym,“ (13) „lebo Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť.“ (14)

A v deň Posledného súdu sa znovu jasne zaskvie rovnosť všetkých ľudí v očiach Božích, lebo tam sa nebude súdiť podľa národnej príslušnosti, ale len a výlučne podľa mravnej hodnoty skutkov, vykonaných za

pozemského života. Ak skutky človeka boli v zhode s prikázaniami Božími, predovšetkým s prikázaním lásky, čaká na človeka večná spása; inak, nech už ostatné jeho vlastnosti boli akékoľvek, čaká na neho večné zatratenie.

Dr. M. Chladný-Hanoš: Láska k národu, str. 84.

- (1) Kol 3,11.
- (2) Sk 17,26.
- (3) Rim 5,12.
- (4) Rim 7, 23.
- (5) 1Tim 2,4.
- (6) Mk 16,15 a nasl.
- (7) 1Jn 2,2.
- (8) 1Jn 3,1.
- (9) Jn 14,23.
- (10) 1Kor 6,19.
- (11) Mt 28,19 a nasl.
- (12) Mt 11,29.
- (13) Rim 12,16.
- (14) 1Pt 5,5.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rovnost-medzi-narodmi/>